

Nr 159.

Av herr **Hansson** i Skediga, *angående utsträckning av rätten till ersättning för älgskada.*

Ärligen förorsakas av älgar betydande skador å växande gröda, fruktodlingar m. m. Då brukaren av jorden även innehar jakträtten, kan han i en viss grad skaffa sig ersättning för den skada han tillfogas. Annorlunda ställer sig saken, då brukningsrätten och jakträtten innehavas av skilda personer.

Enligt KF 3 juni 1938 angående älgavgifter m. m. är innehavare av mindre brukningsdel, som ej genom jakt kan hålla sig skadeslös, berättigad erhålla ersättning ur älgskadefonden. För skada å större areal odlad jord än femton hektar må däremot ersättning utgå »endast då särskilda skäl därtill äro».

I första hand hava arrendatorer av större brukningsdelar, som ej i arrendekontrakten förbehållit sig skadestånd av jordägaren för älgskada, blivit lidande. Under sista tiden har åtminstone ett av våra större aktiebolag börjat sälja avstyckade jordbruk å mer än femton hektar med förbehåll om femtioårig jakträtt, och det finnes anledning antaga, att detta vinner efterföljd på andra håll. Köparen av ett dylikt jordbruk har i regel med nu gällande rätt icke möjlighet att ur älgskadefonden få ersättning för de ofta högst betydande skador, som åsamkas av älgarna, och åtminstone enligt köpeavtalen med nyssnämnda bolag är säljaren icke skyldig hålla honom skadeslös.

På grund av vad jag sålunda anfört får jag hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om skyndsamt utredning angående lämpligaste sättet att hålla brukare eller ägare, som ej har jakträtt, skadeslös för älgskada även i de fall, då arealen är större än femton hektar.

Stockholm den 21 januari 1941.

K. E. Hansson,
Skediga.